

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVÁR 1950. december 10. vasárnap. A R A 4 L E J VII. ÉVFOLYAM 286. SZÁM.

A háborus provokátorok ellen szavaztunk

Lelkessel vettek részt az ország milliós tömegei a néptanácsválasztásokon s most örömmel várják nap-nap után azokat a jelentéseket, amelyek a választások eredményeiről, a dolgozó nép nagy győzelméről szólnak. Az eredmények arról győznek meg, hogy a választók óriási többsége hitet tett a Népi Demokrácia Frontja mellett, a boldogabb jövő, a szocializmus építése mellett.

A néptanácsválasztásoknak ugyanakkor mély nemzetközi jelentősége van. A választásokon való tömeges és lelkes részvétel, s a NDF jelöltjeire leadott szavazatok óriási többsége mutatja az egész világ előtt, hogy országunk népe zárt sorokba tömörülve szilárdan, megengedhetetlenül alapozza meg népi demokratikus rendszerünket, hogy e rendszer dolgozó millióinak érdekeit és célkitűzéseit képviseli s hogy a nép elkötelezett a népi demokrácia szabadságát és vívmányait azok ellen, akik mindezeket egy újabb világháború pusztító tüzeiben szeretnék elhamvasztani. A választások újból bebizonyították, hogy a Párt és a kormány politikája és a nép törekvései és célkitűzései között a legteljesebb összhang van. Abban az időben kapunk erre fényes bizonyítékokat, amikor a tőkés államokban végbemenő események egyre világosabban jelzik, hogy az ottani kormányzatoknak, a kizsákmányolók maroknyi csoportjának háborus érdekei s a dolgozó tömegek békés törekvései között egyre mélyülő szakadékok tátong.

A Népi Demokrácia Frontjának jelöltjeire szavazva, országunk népe elsősorban legdrágább kincsére, a béke szavazott. A december 3-i választások igazolják azt, hogy Népköztársaságunk dolgozó egységesen támogatja a Béke Hívei Világkongresszusának történelmi jelentőségű határozatait. Erről az elhatározásáról abban az időszakban tett bizonyítást a dolgozó népünk, amikor a nemzetközi események a békeharc állandó fokozását teszik szükségessé.

Az amerikai imperialisták egyre dühödtékben törekednek arra, hogy egyetlen égő máglyává változtassák egész Koreát s ennek nyomán felgyújtják Ázsiában és az egész világon a háború tüzét. Azonban elszámították magukat. Nemrég, november 24-én MacArthur, a világ egyik legnagyobb hőhéra, még azt az ígéretet tette, hogy koreai zsoldosainak, hogy karácsonyra hazaküldi őket, mintán addig egész Koreát eltörpít. De „a nagy offenzíva” kezdetének ígérete után három nappal az amerikai újságok arról kezdtek panaszkodni, hogy az amerikai csapatokat Koreában a bekerítés veszélye fenyegeti, hogy MacArthur zsoldosai „nagy katonai katasztrófa” előtt állnak.

Truman elnök újabb háborus hisztéria-hullám elindításával próbálta helyreállítani atlanti szövetségeseinek megrendült bizalmát. A legszörnyetlenebb módon „agresszióval” vádolta a koreai és kínai népet, holott az egész világ előtt nyilvánvaló,

hogy nem kínai repülők bombázták az Egyesült Államokat, hanem éppen fordítva, hogy nem koreai katonák özönlöttek el az Egyesült Államokat, hanem éppen ellenkezőleg, hogy tehát a tényleges agresszorok az amerikai imperialisták, vezetőjük pedig maga Truman, MacArthur és cinkestársai.

Nyilatkozatával Trumannak az volt a célja, hogy összeöltögesse a támadók elrongyolódott tekintélyét s ugyanakkor megfélemlítse a yenge idegzetűeket, felújítva a csődbejutott atomszarolási kísérleteit. Az eredmény nem egészen az volt, amire Truman számított. A nyilatkozat az egész békeszerető emberiség mély felháborodását váltotta ki, az ijesztgetés következményei pedig éppen a saját és cinkestársainak táborában mutatkoztak meg. Még az olyan ultrareakciós lap is, mint a New-York Times, kénytelen feddő hangon írni a nyilatkozatról, azt tanácsolva, hogy „ilyen kritikus pillanatokban a jövőben az elnöknek, vagy bárki másnak, jobban kell vigyázni arra, amit írásban, vagy szóban mond”. Truman nyilatkozatával foglalkozva az United Press amerikai hírügynökség ezeket közvetíti: „Egy londoni távirat arra mutat, hogy számos nyugateurópai államférfi megriadt és felháborodott...”

A koreai támadók vereségei és Truman nyilatkozatai tovább mélyítik az atlanti paktum résztvevői közötti nézeteltéréseket. Az ellentétek okát is világosan mutatja az United Press ama véleménye, hogy „egy új háború Ázsiával, sokmillió lakosságával, feneketlen gödröt jelent a nyugat katonai erői számára”.

Miközben az imperialista táborban zavart és ijedséget keltett Truman nyilatkozata, miatt az Egyesült Államok elnöke magához parancsolja zsoldosait, hogy rájuk kényszerítse a véres amerikai diktátumot, a béke hatalmas bástyája, a nagy Szovjetunió éberen és határtalan nyugalommal őrzi a népek ügyét. Még a France Presse hírügynökség is kénytelen elismerni, hogy „mialatt az összes nyugati fővárosokban zavart keltett Truman nyilatkozata, Moszkvában megőrizték a szokott nyugodtságot”.

A varsói békevilágkongresszus, a népek nagyszerű gyűlése kézzelfoghatóan és nyomatékosan válaszolt a háború és a béke összes nemzetközi kérdéseire: Az újjaélesztett atomhisteriával az atomfegyver betiltására vonatkozó kérést szegzi szembe, a fékevesztett fegyverkezéssel a fegyverzet esőkendítésére vonatkozó javaslatot, a háborus propagandával pedig a háborus uszítók meghűntetésének követelését.

Népünknek a december 3-i választásokon leadott többmillió szavazata jelzi, hogy Népköztársaságunk dolgozóinak a világkongresszus kéréseit, követeléseit magáévá teszi és tántoríthatatlanul haladva a Szovjetunió vezette békétábor soráiban, egyre elszántabban dolgozik, küzd a világbéke kivívásáért.

A NÉPI DEMOKRÁCIA FRONTJA DÖNTŐ GYŐZELMET ARATOTT A VALASZTÁSOKON

A néptanácsválasztások összesített eredményei 109.311 képviselőt nyilvánítottak megválasztottnak a néptanácsokba

A Központi Választási Bizottság közli a néptanácsválasztások következő eredményeit:

BUKAREST VÁROSBAN:

A névjegyzékekre feliratkoztak: 780.728.

Szavaztak: 766.483 — 98.17 százalék.
A Népi Demokrácia Frontjára szavaztak: 750.898 — 97.97 százalék.
Ellene szavaztak: 4650 — 0.61 százalék.

Ervénytelen szavazatok száma: 10.844 — 1.42 százalék.

Bukarest város néptanácsába 285 képviselőt választottak meg.

AZ ORSZÁG 28 TARTOMÁNYÁNAK NÉPTANÁCSAIBA:

A választási névjegyzékekre feliratkoztak: 9.944.687.

Szavaztak: 9.473.882 — 96.14 százalék.

A Népi Demokrácia Frontjára szavaztak: 9.124.766 — 96.31 százalék.
Ellene szavaztak: 128.340 — 1.36 százalék.

Ervénytelen szavazatok száma: 220.776 — 2.33 százalék.

A 28 tartomány néptanácsaiba 3474 képviselőt választottak meg.

A TARTOMÁNYAL AZONOSÍTOTT VÁROS NÉPTANÁCSAIBA:

A választási névjegyzékekre feliratkoztak: 515.217.

Szavaztak: 497.128 — 97.22 százalék.

A Népi Demokrácia Frontjára szavaztak: 485.096 — 97.58 százalék.

Ellene szavaztak: 4139 — 0.83 százalék.

Végetért a Szakszervezeti Világszövetség ülésszaka

BUKAREST. — (Agerpres.) Csütörtök délelben a Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó Irodája befejezte munkálatait. Az ülés keretében a Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó Irodája elhatározta, hogy a béke megvédésére kiáltványt intéz az egész világ dolgozóihoz.

A Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó Irodája a békeharcban a Szakszervezeti Világszövetségre háruló feladatokkal kapcsolatosan határozati javaslatot fogadott el.

A Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó Irodája két táviratot küldött, egyet az ENSZ közgyűlésének, s a másikat az ENSZ főtitkárának. Ezekben a táviratokban követeli a Béke Hívei második Világkongresszusa által Varsóban hozott határozatok alkalmazását.

December 21. tiszteletére

fokozott munkalendülettel készülnek az üzemi dolgozók

Az üzemek és gyárak dolgozói országsszerte egyre lendületesebb munkával készülnek december 21. Sztálin elvtárs hetvenegyedik születésnapjának méltó köszöntésére. Újabb munkavállalásokat tesznek, kiszélesítik szocialista versenyüket. S a harc során egyre több üzem fejezi be 1950-es évi terv-előirányzatát és ér el szebbnél szebb megtakarításokat.

A KOLOZSVÁRI „ARMATURA”-GYÁR

Dolgozói nyolc nappal ezelőtt befejezték egész évi tervelőirányzatukat és azóta egyre fokozódó lendülettel dolgoznak első öt éves tervük sikeréért. A dolgozók kimagasló eredményekkel akarják köszönteni december 21-ét. Ezért az üzemi munkáik közül többen újabb munkavállalásokat tettek. Szabó József arra tett ígéretet, hogy december havi tervét 10 nappal hamarabb fejezi be. Szabó József

esztorgályos pedig 80 százalékot termel normán felül december 21. tiszteletére. A munkavállalásba az üzemezettség is bekapcsolódott: ígérte, hogy első öt éves tervünk alapjainak megteremtésére, december 21-én már az öntők is az új gyárépületben dolgoznak.

Hogy idel tervüket idő előtt teljesíthessék,

A „BREINER BÉLA” TEXTIL-GYÁR

munkásai és technikusai meglesztett erővel küzdöttek november havi tervük sikeres teljesítéséért. A termelésben előálló nehézségek ellenére is folyómeterben 108 százalékosan, értékben pedig 110.4 százalékosan teljesítették havi tervelőirányzatukat. A keresztesező osztály, amely több hónapon át állandóan a szocialista versenyek győztese volt, most is elsőként került az élre: 126.7 százalékosan teljesítette tervét. De szép eredmé-

nyeket értek el a minőség megjavítása terén is. Az üzem dolgozói általában 99.71 százalékosan elsőosztályú és 0.29 százalékosan pedig másodosztályú árut termeltek.

A TEMESVÁRI VASUTI FŐMŰHELYEK

munkásai szép eredményt értek el a takarékosági verseny során. A nyersanyagok észszerű felhasználásával a rugóosztály brigádja 222.319 lejt takarított meg november hónap folyamán. Az öntőbrigád az ócska fémek újrafelhasználásának szovjet módszerével 105.405 lejt takarított meg, míg a bronzöntők brigádja 120.258 lejes megtakarítást ért el. A hegesztőbrigád pedig a réz, faszén, karbid és egyéb nyersanyag észszerű felhasználásával 84.111 lejt takarított meg. A vasuti főműhelyek 14 takarékosági brigádja összesen 792.190 lejt takarított meg november hónapban.

A tordai, enyedi és topánfalvi rajonok a mélyszántás élén

Az őszi mélyszántásban Kolozs-tartomány területén Torda, Enyed és Bánffyújváros-rajonok járnak az élén. Topánfalva-rajon dolgozó földművesei annak ellenére, hogy a választások előtt hátul kullogtak a mélyszántás terén, a választások tiszteletére tett munkavállalásokkal 6 százalékkal növelték a mélyszántás teljesítését. Tordarajon dolgozó földművesei a mélyszántási tervet befejezve, tervén felül szántanak. Zsibó, Kolozsvár és Szamosújvár-rajonban mindemellett,

hogy a néptanácsválasztások tiszteletére fokozott lendülettel végezték az őszi mélyszántást, az utóbbi napokban lanyhul a munkalendület. Szükséges, hogy ezek a rajonok dolgozó földművesei a mélyszántás fokozásával behozzák azt a néhány százalékos amivel lemaradtak a többi rajonok mögött.

Bizideig az őszi mélyszántási Enyed-rajonban 99.2 százalékosan teljesítették. Topánfalva-rajonban 93.5 százalékosan, Kolozsvár-rajonban 88.1 százalékosan, Dicső-rajonban 90.9 százalékosan, Szamosújvár-rajonban 85.8 százalékosan, Bánffyújváros-rajonban 99.1 százalékosan, Zsibó-rajonban 68.4 százalékosan, Torda-rajonban 100.3 százalékosan teljesítették az őszi mélyszántást tervén felül. A tartomány egész területén 89.5 százalékosan végezték el az őszi mélyszántást.

A hítköny, lucerna és lóharc esőplést a tartomány területén 66.1 százalékosan végezték el. A kollektív gazdaságok 95 százalékosan az állami gazdaságok 71.9 százalékosan végezték el.

Truman nyilatkozata kárt okozott az Egyesült Államok nemzetközi helyzetének

— IRJAK AZ AMERIKAI LAPOK

NEWYORK. — (Agerpres.) A TASS jelenti:

Truman november 30-án tett sajtónyilatkozatának hatása rendkívül kellemetlen meglepetést okozott az amerikai kormánynak. Az amerikai lapok szerkesztőseibe Európa és Ázsia országaiból érkező hírek tömege azt bizonyítja, hogy Truman nyilatkozata a lakosság minden rétegében és csaknem az összes politikai pártok soraiban felháborodást és heves tiltakozást váltott ki.

Az United Press úgynökség londoni tudósítója december 2-án a következőket közölte: „MacArthur jelenleg az államférfiak bírálatainak tüzeiben áll és a népek döntő többsége, amely politikai kiegyezést kíván a kínai kommunistákkal, támogatja ebben őket. Ezek a bírálatok azonban könnyen Truman felé irányíthatók.” A Newyork Post Truman nyilatkozatát „tragikus tévedésnek” minősítette és úgy jellemezte, „mint annak a ténynek bizonyítékát, hogy Truman nem rendelkezik azokkal a kiváló képességekkel, amelyek szükségesek a diplomácia frontján.” A lap kifejti, hogy „Truman a legveszedelmesebb pillanatokban kárt okozott az Egyesült Államok nemzetközi helyzetének.”

Az amerikai lapok csaknem minden külföldi tudósítója közvetve vagy közvetlenül rámutat arra, hogy Truman nyilatkozata jelentős károkat okozott az amerikai diplomáciának és a nyilatkozat nem csökkentette, sőt fokozta az Egyesült Államok és Nyugateurópa közötti szakadást.

„Vezetőink, törvényhozóink és szónokaink — írja a Newyork Times — nagy károkat okozhatnak, ha nem képesek uralkodni izgalmaikon. Trumannak és mindazoknak, akiknek szavai latba esnek, megfontoltaknak kell lenniük ebben a válságos percben. Az elharmarkodott nyilatkozatok következtében elveszíthetjük barátainkat.”

A jelentékenyebb amerikai lapok hangja a koreai kérdés méltatásában az utóbbi napokban érezhetően megváltozott. A lapok most már nem zárják ki a kérdés megegyezéses úton való megoldásának lehetőségét. Így például a Washington Post, amely még november 7-énél nem sokkal később megfenyegette a Kínai Népköztársaságot, december 2-ai vezércikkében kijelenti: „Orültség lenne, ha támadó háborút kezdenék Kína ellen.” A lap sulyosan bírálja MacArthur híveit és azokat „ellenzékienek” nevezi. A lap rájuk hárítja a felelősséget az amerikaiak minden koreai kudarca miatt.

A lap hasonlóképpen alaptalanul minősíti azokat az érveket, miszerint Kínában és a Kínai Népköztársaságban fenyegetnek az Egyesült Államok „nemzeti biztonságát” vagy „nemzeti létét”. Az a hír tartja magát, hogy vezető amerikai katonai személyiségek MacArthur kivételével, az utóbbi napokban a diplomatáknál nagyobb hajlandóságot mutatnak ennek a kérdésnek a kiegyezéses megoldására és esetleg a Koreáról való teljes lemondásra. Ezt a fel fogást az amerikai lapok makacsul támogatják. Így például a Chicago Daily News tudósítója Washingtonból közli: „A realista felfogású katonai körök a Kínával való háboru kivételével, mindenbe bele-mennének. Egyesek közülük odáig is elmennek, hogy hajlandók az amerikai csapatok visszahívása mellett nyilatkozni abban az esetben, ha ez nem okozna tekintély-csökkenést.” A Newyork Journal and American december 2-án a következőket közli Washingtonból: „Az a biztosított, amelyet Truman és Acheson adott, miszerint nem szándékoznak elhagyni Koreát, ellentétben áll ezzel, amit Grunter tábornok, a hadsereg helyettes vezérkari főnöke mondott egy ülés megbeszélésén alkalmával. Egyes szemlélőkben az a benyomás alakult ki, hogy amikor Grunter tábornok az ellenfél őrségi katonai

főlényére mutatott rá, és az egyik lehetséges megoldásnak Korea elhagyását jelölte meg, ilyen irányban igyekezett előkészíteni őket.”

A Wall Street Journal című lap, amely az utóbbi hónapok alatt rendkívül borúlátóan tekintette az amerikai kalandot Koreában, mérleget von: „Közel félévszázadon át az Egyesült Államokat, a legkivánatosabb szövetségesnek tekintették. Ebben az időszakban a világ csaknem minden országa udvarolt nekünk. Az utóbbi évtizedben az Egyesült Államok helyzete még uralkodóbbá vált. Az Egyesült Államoknak való udvarlás a nyugat-európai külügyminisztériumok legfontosabb elfoglaltsága volt. Jelenleg, mi, akik megszoktuk, hogy nekünk udvaroljanak, váratlanul rájöttünk arra, hogy most nekünk kell másoknak udvarolni. Crumley tudósítónk december 2-i jelentése szerint a külügyminisztérium attól fél, hogy a koreai kérdésben szövetségeseink elhagynak bennünket. Az előttünk álló kilátás riasztó, mert ha ez a dolog bekövetkezik, azt jelentené, hogy a Távol-keletet kiterjedt térségben egyedül feleltük a háború minden katonai és erkölcsi támogatás nélkül. A világ sokkal tágasabbnak tűnik akkor, ha azt magányos viszonyultságunkból nézzük. Így hát külügyminiszterünknek latba kell vetnie minden képességét és győzze meg az Egyesült Nemzetek többi tagjait, hogy ne hagyjanak

el bennünket. Ez alkalommal az Egyesült Államok a kérvényező szerepét játssza. Reméljük, hogy körvényezővé válna, kissé megjön az eszünk. A legelső dolog, amit meg kell értenünk, az a tény, hogy az Egyesült Államok, bármilyen nagy is, nem képviseli az egész nyugati világot és szövetségeseire van szüksége. A második dolog abból áll, hogy, ha meg akarjuk őrizni szövetségeseinket, valamivel többet kell tennünk, mint egy szerűen megvárólunk őket, egyenjogú felekként kell kezelni őket és nem egyszerű udvarlóként. Az Egyesült Államok Koreában saját politikáját folytatta, anélkül, hogy kikérte volna szövetségesei tanácsát. Rossz néven vehetjük-e vajjon tőlük, hogy azt kívánják: legyen joguk arról beszélni, merre visszük őket? Szerencsétlenségünkre olyan hosszú ideig udvaroltak nekünk, hogy azt képzeltük: az Egyesült Államok képes a nyugati világot egyedül vezetni, hogy mindezek a kérdések sikeresen megoldhatók egy maroknyi ember washingtoni hivatali helyiségeiben. Megdöbbentett bennünket az a felfedezés, hogy mi másoktól függünk ezek a kétségek bevonják vezetésünk igazságát.

A megalázkodás az az ár, amelyet fizetnünk kell ezekért a tanulságokért. Ha most nem sajátítjuk el ezeket a tanulságokat, akkor az a legjobb számunkra, ha megszokjuk azt a gondolatot, hogy egyedül kell mennünk.”

A koreai néphadszereg és a kínai önkéntesek egységei felszabadították Phenjant

(Agerpres.) A TASS jelenti: A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadserege főparancsnokságának december 6-án kiadott jelentése közli, hogy a néphadsereg egységeinek nyomására az amerikai és dél-koreai csapatok az egész arcvonalon visszavonulnak.

PEKING. — (Agerpres.) Az Uj Kína hírgyűjtemény jelenti: Az Uj Kína sajtóügynökség levelezőinek távirata közli, hogy a koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek megsemmisítik csapatokat mértek a második és a 25-ik amerikai hadosztályra, a török brigádra és a 7-ik és 8-ik dél-koreai bábhadosztályokra. Ezeknek az egységeknek maradványai fejesztetten vonulnak vissza dél felé.

A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek az egész arcvonalon előrenyomulnak. A Phenjantól északra és északkeletre lévő Anszu, Szinanciu, Kaiciun, Hukeiun, Sunciun, Sungeiun helyiségeket felszabadították.

A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek egységei Phenjan felé nyomulnak, ahol az ellenséges csapatok felgyújtották a raktárokat a villamosmű telepeket és megszállásokat rendeztek a polgári lakosság között.

Az első amerikai lovashadosztály és a 24-ik gyalogos hadosztály a 27-ik augol és ausz-

tráliai brigád, valamint az első dél-koreai bábhadosztály, ugyan-csak fejvesztetten vonul vissza hátrvédharcokat folytatva.

A keleti fronton az Egyesült Államok első tengeri hadosztálya a 7-ik gyalogos hadosztálya, amelyeket a néphadsereg és a kínai önkéntesek a Hamhynól északra lévő Ciosin körzetben bekerítették, nagymértékben megsemmisültek. A bekerített egységek segítségére siető ellenséges csapatok visszaverték és megfutamították. Az amerikai 7-ik gyalogos hadosztály egyik ezrede és két dél-koreai bábhadosztály a Yalu folyamon mentén a partvidéken Hamhyn és Wonsan irányában rendetlen sorokban vonul vissza.

PEKING. — Az Uj Kína hírgyűjtemény jelenti: Az Uj Kína hírgyűjteménynek a koreai fronton harcoló kínai önkéntes egységek mellett lévő tudósítója közli, hogy a koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek szerdán felszabadították Phenjan városát.

A beözönlő amerikai csapatok a többi agressziós seregek maradványaival és Li-Szin-Man bábesapataival együtt fejtellenül vonulnak vissza Phenjantól délre. A koreai néphadsereg egységei és a kínai önkéntesek szerdán délután 2 órakor bevonultak Phenjan városába.

BERLIN. — (Agerpres.) A nyugathelini övezetben tartott december 3-i különválasztásokat a lakosság választójogának megsértése és súlyos terror jellemezte. A szavazóhelyiségek teli voltak a választásokon résztvevő 8 reakciós párt úgynökeivel, akik a „választások” előtt és alatt a haladó elemeket állandó fenyegetés alatt tartották. A lakosság választójogainak megsértése olyan nyilvánvaló volt, hogy a nyugatnémet-

országi sajtó is kénytelen volt elismerni: „egyes esetekben a választásokat meghamisították.”

*

LONDON. — (Agerpres.) A Daily Worker közli, hogy számos szervezet 1 millió személy képviselőiben Athlochez intézett beadványokban és sürgönyökben követelte: Nagybritanniának lépjen be egy Kína ellen irányuló háborúba.

Kuo-Mo-Zso, kínai küldött beszéde a Béke Hívei II. Világkongresszusán

Hallottunk az ugynevezett vasfüggönyről. Amig Szbériából Kelet-Európába értünk, nem találkozunk semmiféle vasfüggönyvel, de végül beleütközünk. Beleütközünk a vasfüggönybe, amely az angol csatornát zárja el.

A brit kormány ugyanis megakadályozta a különböző országok küldötteit abban, hogy Nagy-Britannia népével találkozzanak. A brit kormánytól a békétől és küzd a béke-mozgalom ellen. Az ázsiai népek ezl azonban nem találják furcsának. A Távol-Keleten az amerikai imperialisták vezetett támadó tömb most már a béke aláírásáról a béke megszegésére, a háborus uszításról a közvetlen agresszióra tért át.

A Wall-Street imperializmusa a Korea ellen intézett kalandor-támadással most már Kína határáig terjesztette ki a háborút. Az USA, miközben megrohanta Koreát, megszállta Taiwan is, ezzel a mi taiwani tengerszorosunkat Amerika első „védelmi” vonalává tette. Ezenkívül megsértette Északkelet-Kína és Santung tartomány légtérét, valamint a santungi part kínai felségvizeit, kegyetlenül bombázva és géppuskázva lakosainkat.

Az USA ezenkívül nyíltan beavatkozik és elfojtja a nemzeti felszabadítási mozgalmat Vietnámban, a Fülöp-szigeteken és más délkelet-ázsiai országokban

A kínai nép ötven évig szenvedett a japán imperializmus támadásától. Az áruló Csang-Kai-Sek kétszínű politikája következtében a japánok 1937-ben nagyszabású támadást indítottak Kína ellen. Csak nyolc évi elkeseredett küzdelem után tudtuk végülis legyőzni a japán imperializmust. Az ellenállás kezdői szakaszában a Szovjetunió volt az első és egyetlen ország, amely támogatott bennünket. Mit tett ezalatt az USA? Folytatta a kereskedelmet a japán imperialistákkal. Nagymennyiségű vasat, olajat, gyapotot és gépeket adott el nekik, amit a kínai nép gyilkolására használtak fel.

Ennek eredményeként mérhetően veszteségeket szenvedtünk emberéletben és vagyomban. Ez volt az „nagy jótétemény”, amelyet amerikai „jó barátainktól” kaptunk.

A japán fegyverletétel után, amikor a kínai nép a békés építő munkára vágyott, az USA minden lehetőséget megtejt, hogy támogassa Csang-Kai-Sek-et, népmunka árulóját és megakadályozza Kína jogos képviselőjét az ENSZ-ben öt megillető hely elfoglalásában. Az USA szerinte Csang-Kai-Seket, aki mindössze egy maroknyi reakciós képvisel, illeti meg a hely az ENSZ-ben, míg a kínai nép köztársaságát, melynek négy-százhetvenöt millió lakosa van, egyáltalán nem illeti meg szavazat a világszervezetben. Ez az, amit ők „demokratikusnak” neveznek.

Az amerikai imperialisták megsértették az Egyesült Nemzetek alapokmányát, különösen akkor, amikor alias koreai támadásuk álcázására használták azt fel. Ez valószínűleg a lakosság az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez tartozó ezermillió embernek.

Ezzel szemben beszéljünk most a Szovjetunióval kapcsolatos benyomásainkról.

Milyen magatartást tanusított a Szovjetunió a kínai nép irányában?

Ezt mi, a kínai nép, természetesen sokkal jobban tudjuk, mint Truman és Acheson urak.

A Szovjetunió az Októberi Szocialista Forradalom győzel-

me után saját kezdeményezéséből megszűntette mindazokat az egyenlőtlen szerződéseket, melyeket a cári Oroszország idejében kötöttek Kínával. A Szovjetunió mindig rokonszenvet tanúsított népünk felszabadítása iránt. Diplomáciai kapcsolatot létesített velünk a Kínai Népköztársaság megalakítását követő napon. Ezután következt a kínai-szovjet barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés megkötése, az imperialista agresszió elleni közös védelem, a világbéke és biztonság közös megőrzése és minden lehető gazdasági és kulturális kölcsönös segítségnyújtás érdekében, az egyenlőség és a kölcsönös támogatás alapján. Ezeket a tényeket semmiféle csaló torzítással nem lehet elferdíteni.

A Szovjetunió a kínai népet segíti, az Egyesült Államok pedig a kínai nép árulóját, Csang-Kai-Seket.

A Szovjetunió segíti békés építő munkánkat, míg az Egyesült Államok betolakodik a mi Taiwan szigetünkre, valamint szomszédságunkba, fenyegeti nemzetünket és felborítja Ázsia békéjét, úgy, hogy nem folytathatjuk építő munkánkat békében.

A Szovjetunió minden tőle telhetőt elkövet azért, hogy Kína az ENSZ-ben elfoglalhassa az öt megillető helyet. Ugyanakkor az Egyesült Államok minden tőle telhetőt elkövet, hogy Kína képviselője ne kerüljön be az ENSZ-be.

Az amerikai imperialisták ma a japán imperialisták egykori útján haladnak — folytatta Kuo-Mo-Zso. — Hogy leigázhassák Ázsiát, előbb Kínát akarják leigázni. Hogy leigázhassák Kínát, előbb Mandzsurit akarják igába hajtani. Hogy leigázzák Mandzsurit, előbb Koreát akarják birtokukba venni. MacArthur a japán szamurájok álmaid szeretné valóra váltani. De a koreai nép ezt nem fogja megengedni.

Kuo-Mo-Zso beszéde végén közölte, hogy a kínai delegáció a következő javaslatot nyújtja be a kongresszushoz:

1. A kongresszus követelje az Egyesült Államok által kiprovokált koreai háboru haladéktalan befejezését. Követelje, hogy az összes fegyveres beavatkozó erőket vonják ki Koreából és a koreai kérdést békésen oldják meg.

2. A kongresszus követelje, hogy az Egyesült Államok azonnal hagyjon fel a taiwani beavatkozással.

3. Követelje, hogy MacArthur a legszigorúbban büntessék meg, mivel ő a távolkeleti agresszió, provokációs háboru értelmi szerzője.

4. Követelje a kongresszus, hogy az atomfegyver használatát feltétel nélkül tiltsák be és azt a kormányt, amely először használná az atomfegyvert, nyilvánítsák háborus bűnösnek és ennek megfelelően büntessék meg.

5. Követelje a kongresszus, hogy valamennyi ország egyforma arányban csökkentse fegyveres erőt és a csökkentés ellenőrzésére nemzetközi bizottságot alakítsanak. Ugyancsak alakítsanak nemzetközi bizottságot az egyes államok közötti gazdasági és kulturális csere előmozdítására.

Mindannyian emlékezünk — mondotta végül Kuo-Mo-Zso —, hogy az atombombát Hitler, Mussolini és Tozso pályafutása.

Azok, akik most a német fasiszták és a japán imperialisták nyomdokain haladnak, két-szeresen szigorú büntetésben fognak részesülni.

A KOLOZS-TARTOMÁNYI IDEIGLENES BIZOTTSÁG
MEZŐGAZDASÁGI ÜGYOSZTALYA

A jövőévi termés biztosítására hívja a dolgozó földműveseket

A Kolozs-tartományi ideiglenes bizottság mezőgazdasági ügyosztálya felhívással fordul a tartomány dolgozó földműveseihez. A helyi ideiglenes bizottságok feladatánál jelöli meg, hogy minél szélesebb felvilágosító és mozgósító munkát végezzenek a szegény- és középparasztok között a tavaszi mezőgazdasági tennivalók előkészítésére.

A legfontosabb kérdés, amely a tavaszi mezőgazdasági kampány menetének zavartalan lebonyolításához szükséges, a vetőmag biztosítása. Szükséges azért, hogy minden dolgozó földműves idejében előkészítse a tavaszi vetésekhez a magvakat. A rajonok és községek ideiglenes bizottságainak feladatuk, hogy ellenőrizzék a vetőmagkészleteket és támogassák a dolgozó földműveseket a vetőmagok beszerzésében ott, ahol az szükséges.

Tekintettel arra, hogy a bőséges termés egyik alapfeltétele a megfelelő vetőmag, az ideiglenes bizottság mezőgazdasági ügyosztálya felhívja a dolgozó földművesek figyelmét, hogy a vetőmagot a legjobb körülmények között őrizzék meg, száraz és szellős raktárakban. Mielőtt a vetőmagot a raktárba helyeznék, a dolgozó földművesek tisztítsák azt meg az idegen anyagoktól, válogassák ki az ép szemeket. Végezzék el a próbacíráztatást is. Ott, ahol a próbacíráztatás nem hozza meg a kívánt eredményt, a dolgozó földművesek gondoskodjanak a mag kicseréléséről.

Nemcsak a buzatermesztésre, hanem a kertészetben is fel kell készülni a jövő évi termésre. A dolgozó földművesek jelöljenek ki olyan új területeket, amelyeken a jövő évben zöldségféléket ter-

mesztenek. Szükséges a zöldségtermő területek növelése. A második tennivaló a zöldségkertek talajának megforgatása, az őszi szántás teljesítése. A trágyát is most kell kihordani. A téli hónapokban hozzák rendbe a zöldségtermesztéssel foglalkozó falusi dolgozók a termelés biztosításához szükséges felszereléseket, az öntözőkerekeket, motorpompákat és más berendezéseket.

A gyümölcskertekben ki kell vágni a száraz, öreg fákat. Még kell takarítani a termőfákat, teljesíteni kell a trágyázást és a fák koronájának terület feladását. Ajánlatos, ha a dolgozó földművesek lemeszelik a gyümölcsfák törzsét és már most gondoskodjanak, készítsék elő új gyümölcsfák ültetését.

A szőlőműveléssel foglalkozó dolgozó földművesek előtt négy feladat áll. Elsősorban ki kell fölténi az üres helyeket, azután be kell takarni a szőlőtökeket, trágyázniuk kell s el kell végezniük a talaj megforgatását.

A tartományi mezőgazdasági ügyosztálya a munkálatok irányítását a helyi mezőgazdasági szakemberekre bízta. Feladatuk az ellenőrzés is. A rajonok és a községek mezőgazdasági szakemberei a munkálatok teljesítéséért felelősséggel tartoznak felettes szerveiknek.

A tartományi ideiglenes bizottság mezőgazdasági ügyosztályának felhívása a bőséges termés elérésére irányul. A dolgozó földművesek teljesítsék feladatukat, hogy magasabb terméseredmények kivívásával hozzájáruljanak a maguk és az egész ország dolgozó népe életszínvonalának növeléséhez.

Kolozsvár-rajon élenjár, a topánfalvi rajonnak fokoznia kell a beszolgáltatások lendületét

A néptanácsválasztások a begyűjtés ütemének gyorsítását eredményezték Kolozs-tartományban. A dolgozó földművesek a pártszervezetek irányítását követve, a tömegszervezetek mozgósító munkája nyomán a választásokat a beszolgáltatások teljesítésének fokozásával ünnepelték. Így a terménybegyűjtő bizottság helyszínen dolgozó közegei, a pártszervezetek és az ideiglenes bizottságok között szoros együttműködés alakult ki, aminek következtében érezhetően fellendült a beszolgáltatások menete.

KOLOZS-TARTOMÁNY TERÜLETÉN

a beszolgáltatások élén a kolozsvári rajon dolgozó földművesei haladnak, akik az évi begyűjtési tervet, tehát az összes terményekre vonatkozó beszolgáltatási tervet eddig 71,5 százalékban teljesítették. A kukorica beszolgáltatási tervét 89, a buza beszolgáltatását 96, az árpa beszolgáltatását 95, a napraforgómag beszolgáltatást 55, a bab beszolgáltatását 60, a rozs beszolgáltatását 96, a zab beszolgáltatását 94, a szénabeszolgáltatását 55, a lóheremag beszolgáltatást 56 s a lucernamag termésfelesleg beszolgáltatását 58 százalékban teljesítették már.

Ahol az állami gabonabegyűjtő bizottság közegei erőteljes felvilágosító munkát végeztek, ott kiváló eredményeket értek el a falusi dolgozók. Bács község dolgozó földművesei néhány nappal ezelőtt teljesítették a termésfelesleg beszolgáltatására vonatkozó tervet. Jó eredményeket értek el Györgyfalva dolgozói is. A tervet ebben a faluban is százszázalékban teljesítették. Felek községben 96 Kajántó faluban 90, Mocs községben 86. Vajdakamaráson 85 százalékban teljesítették a dolgozó földművesek a legutóbbi napokig az évi terménybeszolgáltatási tervet. A dolgozó földművesek körében végzett

FELVILÁGOSÍTÓ ÉS MOZGÓSÍTÓ MUNKÁJUKKAL

kittűntek Bazga Ilie és Mesoni Ferenc begyűjtők. Bazga Ilie Györgyfalva és Felek községben, Mesoni Ferenc Bácsban dolgozott. Munkájukat a legteljesebb mértékben támogatták a dolgozó földművesek. Sikerüket azzal a módszerrel érték el, amit munkájukban alkalmaztak: felvilágosították a dolgozó földműveseket a beszolgáltatás fontosságáról, majd közösen készítették el a beszolgáltatások zavartalan teljesítésére vonatkozó munkatervet.

A zsigói és tordai rajonokban a beszolgáltatási munkatervet 63, illetve 62 százalékban teljesítették eddig a dolgozók. A tartomány többi rajonjaiban hiányosságok tapasztalhatók, különösen a topánfalvi rajonban, ahol a begyűjtés menete sok kívánnivalót hagy maga után. Az ideiglenes bizottságok feladata, hogy a beszolgáltatási munkálatok meggyorsítása érdekében fokozzák felvilágosító tevékenységüket. Az ideiglenes bizottságoknak, a pártszervezet irányításával igen nagy gondot kell fordítaniuk az osztályellenség mesterkedésének leleplezésére.

AZ OSZTÁLYHARC

összes fegyvereit, módszereit alkalmazni kell, a legteljesebb szigorral. Vista, Szentpál, Almászentkirály és Palatka községekben a kulákok megkísérelték a beszolgáltatás szabotálását. Ezekben a falvakban sem az ideiglenes bizottságok tagjai, sem a begyűjtést végző megbízottak nem bizonyultak eléggé ébereknak. Almászentkirály községben az ideiglenes bizottság elnöke nemcsak, hogy elnézte a kulákok szabotálását, de tartakta is a kulákok mesterkedéseit. Az ideiglenes bizottság elnöke, Cozma Vasile egy alkalommal kijelentette, hogy nem készít szabotázs-jegyzőkönyvet a kulákokról, mi több, azt is mondta, hogy amíg ő a községben ideiglenes bizottsági elnök, addig egyetlen kulákot sem állítanak bíróság elé. Ez nemcsak hibás, de bűnös magatartás. Az állami terménybegyűjtő bizottság megbízottai közül Nagy István és Ju-

can Ioan voltak azok, akik nem teljesítették feladatukat. Nagy István Türe, Jucan Ioan Nádas községben dolgozott, munkahelyüket több ízben elhagyták s nem tulajdonítottak fontosságot feladatuk teljesítésének. Hibáikat ki kell küszöbölniük.

Az állami terménybegyűjtő bizottságnak fokoznia kell tevékenységét Kolozs-tartományban. Bakos M. János és Goga János kajántói szegényparasztoi, Novák István és Petean Gavrilá vajdakamarási dolgozó földművesek, Margineanu Ioan és Berecki János diói dolgozók, akik a tartomány területén elsőnek teljesítették beszolgáltatási kötelezettségüket.

PÉLDÁT NYUJTANAK

minden dolgozó számára abban, hogy miként kell eleget tenni a feladatoknak. Ezek a szegény- és középparasztok megértették azt, hogy az államnak átadott termények Népköztársaságunk gazdasági és politikai erejét szilárdítják, ezért szeretettel, odaadással teljesítették hazafias kötelezettségüket. Példájukat követniük kell azoknak a dolgozóknak, akik eddig lemaradtak az államnak járó terményfelesleg átadásában. Az ideiglenes bizottságoknak fel kell használniuk a pártszervezetek támogatását, hogy a dolgozó földművesek mielőbb teljesítsék hazafias kötelezettségüket, fokozzák a terménybeszolgáltatás menetét, aminek teljesítése a dolgozó nép életszínvonalának növelését eredményezi.

I. G.

Goldberger Miklós elvtárs az aranygyöresi dolgozókkal együtt szavaz a Népi Demokrácia Frontjának jelöltjaira.

Mihály Dávid tudja mit jelent a béke harcosának lenni

Mihály Dávid technikai felkészültség a „Herbák János”-művek finombörgyárában. Nehéz körülmények között kezdte: ezerkilencszázhuszonhétben mint segédmunkás került a Dermatába, majd lakatosmester lett. A gyár munkásainak helyzete évről-évre egyre tühettelebbé vált. Mihály Dávid 1935-ben, néhány társával sztrájkot szervezett: több bért, nagyobb darab kenyeret, emberibb életet követeltek az akkori igazgatóságtól. A sztrájk kudarcra végződött, Mihály Dávidot letartóztatták. Szabadonbocsátása után kiutasították a városból, hogy elszakítsák az ottani munkásoktól, akiket újból sztrájkmozgalomra birhatna. Mihály Dávid 1945-ben a felszabadulás után került vissza végkép a gyárba.

— Éjszaka érkeztem haza Kolozsvárra, egy német internálótáborból, — ahol a háború utolsó évét töltöttem — s reggelre máris munkára jelentkeztem. Új élet, egészen más, új világ tárult fel előttem. Nagyon változott a gyár a távollétem alatt.

Mihály Dávid tudta mit kell tennie. Azért, amiért két évtizeden át harcolt, most valóra válthatja: munkájával szebbé s jobbá tenni a maga, családja s munkatársai életét. Érezte, hogy ebben a harcban nincsen egyedül. Mellette állnak a Párt, műhelytársai, az egész gyár. S ez a tudat még fokozottabb életkedvre derítette, értelmet adott munkájának.

Dolgozni kezdett. Kisebbszervezetek után 1948-ban elkészült első újítása. Mihály Dávid nem elégedett meg ennyivel. Szemei előtt újabb célok lebegtek: alkotni, újítani a munka könnyítéséért s a termés fokozásáért. S később, ahogy egyre nyilvánvalóbbá váltak az imperialisták háborús tervei, mindjobban erősödött benne ez az elhatározás. A háború ellen küzdenie kell s ez a békéért való küzdelem az alkotó, építőmunkában kristályosodik ki. Éjjeleken át számított, kísérletezett, tanulmányozta a szovjet folyóiratokat. Sok mindent tanult azokból: új munkamódszereket, tökéletesebb eljárásokat, Mikor a nyáron aláírta a béke-ívet, már az ötödik újításával is elkészült.

Az üzemvezetőség néhány héttel ezelőtt újból megállapította, hogy a bérszinelők munkáján haladéktalanul segíteni kell. A borbén ugyanis a mészfürdő után elszappanosodott anyag marad, amelyet el kell távolítani azok cserzése előtt. A szinelést hatalmas kések segítségével kézi munkaerővel végzik. Tizen dolgoznak a csoportban. A kipréselés nehéz fi-

zikai munkát igényel. Ez a csoport végzi a legnehezebb munkát a finombörgyárban.

Mihály Dávidot az utóbbi időben egyre komolyabban foglalkoztatta ez a kérdés. Érezte, hogy mint technikai felelősnek, neki kell segítenie a bajon. De hogyan? ... Egyik nap, amikor újból a szinelők kérdése vetődött fel, az osztály főmérnöke említette, hogy ő olvasta egy folyóiratban, a Szovjetunióban a szinelést gépen végzik. — Csak hát nálunk nincsenek ilyen gépek.

— Dehogyan nincs — gondolta magában Mihály Dávid. Nem szólt semmit. Megvillant előtte valami, Fenn az előkészítőben van egy gép, amit eddig a víz kisajtolásához használtak. Ezt kell átalakítani ... Néhány óra múlva már világosan állott előtte minden. De, hogy az előkészítőben se akadályozza a munkát, összeámitják majd a raktárban hánnyodó kicsi gépet. Ugyis csak ott rozsdásodik már évek óta. Nagyszerű! Örvendezett magában s már sietett is a pártirodába, hogy elmondja tervét.

— Ugyis, már néhány napja azon gondolkodom, mit vállaljak Sztálin elvtárs 71-ik születésnapja tiszteletére. Hát ezt vállalom elvtársak. Igérem, hogy december 21-ig, de még hamarabb is, elkészítjük az újítást, az általános javítást és átszerelést.

Az ígéret valóra válik: a gép fekete váza már ott ágaszkodik új munkahelyén. A javítóműhelyben pedig vijjogva sikítanak a gép hengerkései a rozselők horzsolásától. S ebbe a zajba, hat munkás beszéde keveredik: a Horváth Károlyé, Szlávics Lajosé, Marginean Ioané, Bokor Károlyé, Frenzt Andrásé és Mihály Dávidé.

— Hallottátok, hogy haladnak előre a néphadsereg csapatai?

— Igen, olvastam az este ...

Majd a békekongresszusra terelik a szót. A békéről beszélnek, amit megvédenek: ok hatan és a világon élő sokmillió munkás.

Mihály Dávid magaelé képzelte munkatársait, akik a gépen játszó könnyedséggel végzik majd napi munkájukat s nem kell többet görnyedt háttal kinlódniuk ... Ha az újítást megkapom a prémiumot, felét a hős koreaiak javára jegyzem... S ezek a gondolatok egyre serkentőbben hatottak rá. Mihály Dávid, mint többszörös újító, kitüntetett élmunkás, csak most érzi igazán, mit jelent a béke harcosának lenni.

(I. I.)

Pop Alexandru ifjúmunkás, várművi dolgozó földműves, aki a szovjet csapatok oldalán résztvevő a fasiszta elleni küzdelemben, most a szavazó-célulval a békéért, a szocializmus építéséért harcol.

Trif Ioan munkás. De város egyik szavazóhelyiségében Gh. Gheorghiu-Dej elvtársra, a munkásszövetség elharcos fiára szavaz.

